

PŁONO (3) *av*

płono (2), **płonno** (1); *płono RejZwierz, KochTr; płonno Mącz.*

Oba o jasne.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.: płonnie.

Bezużytecznie, bezcelowo, na próżno (3) : o zła Perfephono/ Mogłáżeś ták wielu łzam dáć vpłynąć płono? *KochTr* 7.

Zwrot: »płonno leżeć« (1): *Nihil est damnosius deserto agro, Nic nie yeft szkodliwšzego yáko rolą płonno leżeć. Mącz* 77d.

Przen (1) :

W porównaniu (1): *Tákże teź iáko rydlem/ ruřzay przyrodzenia/ A dodáy mu ze cnoty/ wdzyęćznego náfienia. Niech ták płono nie leży/ by Lopian s Pokrzywą/ Miałci márnne zágłufzyć/ náaturę cnotliwą. RejZwierz* 138v.

Zwrot: »płono leżeć« (1): *RejZwierz* 138v *cf W porównaniu.*

Synonimy: daremnie, daremno, darmo, jałowo, próżno.

MN